

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Standardfradrag til dagplejere).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ilse Hansen (S):

I forbindelse med skattereformens vedtagelse i juni måned tilkendegav vi sammen med de øvrige regeringspartier, at dagplejerne skulle have kompensation for de skattestigninger, som skatteoplæggene medførte, fordi dagplejerne har særlige aflønningsforhold, idet de efter den gældende lovgivning har et skattemæssigt fradrag, der svarer til en tredjedel af dagplejevederlaget, og tredjedelsfradraget gives som en kompensation for den ulempe, der er ved at lægge hus og hjem til børnepasningen. Hvis der ikke skete nogen ændring, ville en typisk dagplejer med 4 børn få et fald i rådighedsbeløbet på omkring 2.100 kr. i 1994, stigende til godt 2.500 kr. i 1998, og det er regnet ud fra en typisk årsløn på omkring 160.000 kr.

Forbundet for offentligt ansatte har oplyst, at der er ca. 20.000 dagplejere, der i dag passer omkring 70.000 børn. Skatteministerens forslag vil således være medvirkende til, at de 20.000 dagplejere også får glæde af skattereformen, og forslaget hilses derfor velkommen af Socialdemokratiet.

Forslaget er bygget op som en kompensationsmodel, der følger udviklingen i skattereformen, således at tredjedelsfradraget trappes op fra 36 pct. i 1994 til 40 pct. i 1998, hvor skattereformen er fuldt gennemført. Modellen giver således den føromtalt dagplejer med en årsindtægt på 160.000 kr. en stigning i rådighedsbeløbet fra ca. 1.600 kr. i 1994 til knap 2.700 kr. set i forhold til 1993-rådighedsbeløbet. Her bliver en relativt stor gruppe lavtløn-

nede som lovet tilgodeset, og det viser også, at regeringen har en reel vilje til at rette de skævheder, der måtte opstå som en følge af skattereformen. Det er Socialdemokratiet godt tilfreds med og giver hermed sin fulde tilslutning til en hurtig og positiv behandling af forslaget.

Kirkegaard (KF):

Da Folketinget behandlede regeringens skattereform i forsommeren, skulle det gå stærkt. Det var et påtrængende behov for regeringen at vise handlekraft, og derfor hastede man skattereformen igennem. Det advarede vi imod, for når man haster en kompliceret lovgivning igennem, opstår der selvfølgelig fejl. Nogle fejl blev man allerede under behandlingen opmærksom på, andre fejl er man blevet opmærksom på siden, og jeg er temmelig overbevist om, at der er en stribe fejltagelser, som man endnu ikke er blevet klar over; der var nemlig mange løse ender efter hastebehandlingen af skattereformen.

Efter min opfattelse har regeringen ikke blot ret, men også pligt til at rydde op efter sig, og der er altså nok at tage fat på. Min frygt er dog, at man ikke har til hensigt at rette op på alle de fejl, vi kan se.

Det lovforslag, vi har til behandling her, kompenserer for, at det fradrag, som dagplejerne hidtil har haft, mister en del af sin skattemæssige værdi, og det rammer de pågældende hårdt, fordi fradraget var af en ganske betydelig størrelse. Jeg er dog overbevist om, at der er andre befolkningsgrupper, som er i en tilsvarende – men måske knap så alvorlig – situation som den, vi taler om her, og det kunne være interessant at få dyrket den problemstilling under udvalgsbehandlingen.

Vi vil bestemt ikke forhindre, at problemet bliver løst for denne isolerede gruppe, og vi vil bestemt ikke stemme imod dette lovforslag, men den nærmere analyse under udvalgsarbejdet vil være afgørende for, hvorvidt vi ved tredjebehandlingen vil undlade at stemme eller vi vil stemme for.

Mariann Fischer Boel (V):

Dengang der blev skrevet betænkning over forslag til lov om ændring af personskatteloven, besluttede det flertal, der står bag skattereformen, at give kompensation for det indtægtstab, som dagplejemødrenes særlige skat-

[Mariann Fischer Boel]

teberegningsmodel kombineret med den nye bruttoskat ville påføre denne specielle gruppe af lønmodtagere.

Der er andre grupper af lønmodtagere, der er blevet ramt på samme måde, f.eks. de unge, der har en stor studiegæld, fordi værdien af deres skattefradrag bliver mindre, og dem har man også besluttet at give kompensation ved særlig lovgivning. Man kan så spørge sig selv, hvem de næste mon bliver, og derfor syntes jeg, det var meget interessant at høre Socialdemokratiets ordfører, der på sit partis vegne var villig til at rette på de skævheder, som skattereformen ville vise sig at medføre; det hilser Venstre da med stor tilfredshed.

Jeg vil ikke gå ind på de nærmere enkeltheder i forslaget, kun lige hæfte mig ved, at Venstre finder, at det fradrag, som dagplejemødre har mulighed for at få, er helt berettiget. Samtidig vil jeg da ikke undlade at sige, at vi kan se i bemærkningerne, at lovforslaget vil medføre et provenutab på fra 70 til 100 mio. kr. pr. år fra nu af og til 1997-98, hvor skattereformen er fuldt udbygget, og jeg må formode, at der i finansloven er taget hensyn til de ekstra udgifter.

Der er også en type dagplejemødre, der er selvstændige erhvervsdrivende og altså ikke kan gøre brug af disse fradrag, men i stedet er inde under den sådan lidt mere besværlige virksomhedsordning, og derfor vil vi fra Venstres side under udvalgsbehandlingen være interesseret i at få nogle beregninger over, hvorledes den type dagplejemødre vil være stillet i sammenligning med dem, der benytter sig af fradragsordningen.

I lighed med Det Konservative Folkepartis ordfører vil jeg på nuværende tidspunkt på Venstres vegne tilkendegive, at vi ikke vil stemme imod loven, men at vi i løbet af udvalgsbehandlingen vil beslutte, hvorledes vi vil forholde os ved tredjebehandlingen.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil godt sige, at SF er meget *for* dette lovforslag.

Med skattereformen i 1986, og den var hr. Kirkegaard også med til at vedtage, blev dagplejemødre og døgnplejeforældre tabere; de blev snydt! Problemet er senere blevet løst for døgnplejeforældrenes vedkommende, idet de har fået plejetillægget som skattefri ydelse, og

det er da godt nok. Men dagplejernes problem fra 1986-reformen er fortsat ikke løst, og det er klart, at med 1993-reformen bliver problemerne yderligere forstærket, fordi fradragenes værdi endnu en gang forringes – hvad jeg ikke skal kritisere – og det er klart, at det rammer en gruppe som denne særlig hårdt. Ingen kunne f.eks. drømme om, at en sygeplejerske skulle betale 6 pct.- eller 12 pct.-skat eller måske begge dele af den mad, hun afleverer til patienterne, eller af de forbindinger, hun giver patienterne, men sådan er det rent faktisk med dagplejemødrene. De kommer både til at betale 6 pct.- og 12 pct.-skat af den mad, de fodrer børnene med, og af de bleer, de køber til ungerne. Det er selvfølgelig oplagt urimeligt, og vi er meget tilfredse med, at man retter op på det, men jeg vil understrege, at man altså kun retter op på 1993-reformen; der henstår fortsat et ganske betydeligt tab for dagplejemødrene fra den 1986-reform, som hr. Kirkegaard også var med til at vedtage.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Det er dog en utrolig kort hukommelse, hr. Jens Thoft har. Hr. Jens Thoft brugte hele to gange formuleringen, at vi også havde været med til at vedtage 1986-reformen. Jeg vil gerne slå fast med syvtommersø og også af hensyn til hr. Jens Thofts korte hukommelse sige, at vi hverken har lod eller del i den skattereform, der blev vedtaget i forsommeren, som vi stemte imod.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg må straks erkende over for hr. Kirkegaard, at det var en talefejl. Det var ikke nogen hukommelsesfejl, for det gennemgående i hr. Kirkegaards ordførertale – hvor jeg mest af alt kom til at tænke på, at det er forunderligt at høre en loppe gø – var, at reformen ramte skævt, og at det var godt, der blev fejlet op. Jeg forstod i øvrigt, at hr. Kirkegaard ville undlade at stemme for forslaget, hvad måske nok kan undre mig, men det må De Konservative ordne med dagplejeforældrene; det kunne jeg heller ikke forestille mig var konservative stemmer.

I 1986-reformen – og det kritiserede jeg dengang voldsomt – blev dagplejemødrene for al-

[Jens Thoft]

vor snydt, og selv om det da er godt, at der nu bliver rettet op på 1993-skævhederne, er der fortsat skævhederne fra 1986-reformen, som hr. Kirkegaard sammen med Socialdemokratiet var med til at vedtage.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Hr. Jens Thoft har en rigtig, rigtig dårlig dag i dag. Først fik vi konstateret, at hr. Jens Thoft ikke kunne huske, dernæst at han kom til at udtale sig forkert, og jeg kan nu konstatere, at hr. Jens Thoft ikke hørte efter under mit indlæg.

Jeg sagde ikke, at vi ville undlade at stemme. Jeg sagde, at vi ikke ville stemme imod, og at hvorvidt vi til sin tid ved tredje behandling ville stemme for eller undlade at stemme, ville være afhængig af udvalgsbehandlingen, hvad der er fuldstændig ret og rimeligt.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ordfører, hr. Ole Donner, vil gerne være viceborgmester igen, så han kunne ikke give fremmøde i dag, og jeg trak det korteste stykke ventilgummi, da vi skulle afgøre, hvem der skulle være ordfører på denne sag.

Jeg er indledningsvis enig i hr. Kirkegaards kritik af, at vi i denne samling oplever lidt for mange forslag fra regeringen, som udelukkende er opfejnning efter den skattereform, arbejdsmarkedsreform osv., der skulle presses igennem før sommerferien. Vi oplever lidt for mange forslag, hvis eneste indhold er, at embedsværket og regeringen ikke gjorde deres arbejde ordentligt.

Hverken dette forslag eller dagplejeforældrene skal lide under disse fejl, og derfor medvirker vi absolut gerne til at få det ændret. Vi har ikke nogen hængepartier i forhold til, om vi vil stemme for, imod eller undlade at stemme; vi støtter dette forslag. Vi har altid været meget opmærksom på, at dagplejeres forhold sammenlignet med døgnplejeres har været ganske urimelige. Hvad det angår, er vi aldeles enige med SF's ordfører, hr. Jens Thoft. Vi synes, at selve dagplejetanken er god og rimelig, og derfor skal dagplejerne selvfølgelig have mulighed for at fradrage de plejeudgifter, de måtte have.

Vi er dog også interesseret i, at vi under udvalgsarbejdet benytter lejligheden til lige at få skannet rundt og sikrer os, at vi nu også har alle hjørnerne og krogene med, så vi ikke i næste folketingssamling skal komme med yderligere en ændring af ligningsloven, fordi der viser sig at være et sted, som vi ikke har været tilstrækkelig opmærksom på.

Men som udgangspunkt: Fuld støtte fra Fremskridtspartiet, og lad os så se at få det vedtaget hurtigst muligt, så det kan komme til at virke fra skatteåret 1994.

Elisabeth Arnold (RV):

Som skattepolitisk ordfører gennem mere end fem år er det lidt ejendommeligt at høre hr. Kirkegaard i den grad kaste med sten, når han bor i et glashus; jeg har – om jeg så må sige – masser af gange været med til at feje op efter den tidligere regerings lovgivning. Det skyldes hverken forsømmeligt embedsværk eller sløsede politikere, men at skattelovningen er overordentlig kompliceret, og at det ikke altid er muligt at gennemskue alt, når man står med lovforslaget.

Jeg kan finde talrige eksempler på, at jeg har skullet stå her og forklare, hvorfor vi nu er nødt til at ændre i noget, som vi har gennemarbejdet – måske endda meget grundigt – et halvt år tidligere, så jeg synes, at hr. Kirkegaard skulle læse på sine lektier og se, hvor mange gange tidligere hans eget parti har været med til at støtte lignende forslag.

I dette tilfælde er der tale om et problem, som kom frem meget hurtigt efter førstebehandlingen af skattereformen. Regeringspartierne lavede en liste over ting, der skulle ændres, og så vurderede vi, om det skulle ændres nu eller vi kunne vente til efteråret og gøre det i ro og mag. Vi fandt ud af, at det kunne vi sagtens gøre til efteråret, for det skal først træde i kraft pr. 1. januar 1994. Vi ved præcis, hvad det drejer sig om, og hvordan problemet er afgrænset. Det er derfor udtryk for almindelig fremsynethed og en ganske god arbejdsmoral, at vi i god ro og orden ordner det nu i stedet for at skulle haste det igennem før sommerferien. Der er ikke tale om en fejl, men om en logisk konsekvens af skattereformen, og det synes jeg ikke der er noget som helst mærkeligt i.

Det Radikale Venstre støtter forslaget og tilsiger det en hurtig og effektiv gang igennem udvalget.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Må jeg også anbefale fru Elisabeth Arnold at høre efter, når den konservative ordfører holder sin ordførertale. Jeg gav udtryk for, at det ikke alene var regeringens ret, men også regeringens pligt at rydde op efter sig. Selvfølgelig skal fejl rettes! Hvordan i alverden det kan blive til at kaste med sten i et glashus, forstår jeg ikke, det er da snarere at spille med fjerbold i et stenhus.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter forslaget. Vi synes, at det er en praktisk og logisk opfølgning af en mangel.

Jeg skulle hilse og sige, at CD også tilslutter sig forslaget.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne takke for den venlige modtagelse, som forslaget har fået. Jeg kan konstatere, at der i hvert fald ikke var nogen, der meddelte, at man ville være imod forslaget. Jeg håber så også, at alle vil være for forslaget, når vi kommer frem til tredje behandling. Jeg mener faktisk, at forslaget er så godt, at det fortjener det.

Et par bemærkninger til nogle af de kommentarer, der har været undervejs:

Dette problem lokaliserede vi allerede under udvalgsbehandlingen, og når vi fuldt bevidst udskød den konkrete løsning af problemet her til efteråret, var det, fordi der var forskellige sammenstødsproblemer med arbejdsmarkedspolitikken. Derfor fremgår det af den betænkning, som Skatteudvalget afgav, at dette problem ville blive taget op efter kontakter både med de pågældende ansattes organisation og med Kommunernes Landsforening.

Jeg glæder mig over, at den løsning, vi har fundet, har fået bred tilslutning både her i huset og udenfor. Jeg mener, at når man gennemfører så store lovgivningskomplekser, som vi gjorde i foråret og i forsommeren, vil der altid efterfølgende komme ting, der skal justeres. Hvis man kigger tilbage på historien her i huset, ser vi, at hver gang vi har større reformer, opstår der, uanset om man har haft lang eller kort forberedelsestid, efter kontakter med virksomheder, personer på skatteområdet, reviso-

rer og advokater et behov for klargøringer, for at få præciseret henvisninger m.v., og det arbejde påtager regeringen sig selvfølgelig, og det synes jeg ikke man skal gøre til et problem. Jeg synes, man skal glæde sig over, at vi selvfølgelig altid sørger for, at lovgivningen skal være så korrekt og klar som overhovedet muligt, og derfor har regeringen også besluttet, at dukker der ting op eller rejses der berettiget kritik, graver vi os ikke dybt ned i et forsvar for noget, der måske er behov for at se på. I så fald betragter vi det som vores opgave at analysere problemerne, og viser der sig behov for at foretage justeringer, bliver der justeret.

Jeg vil sammen med en bred kreds af ordførerne glæde mig over, at vi med det løsningsforslag, der ligger her, får givet dagplejerne den fordel af skattereformen, der svarer til den, tilsvarende grupper, som ikke er dagplejere, får. Når hr. Jens Thoft siger, at vi med dette forslag »kun« retter op på de problemer, som skattereform 1993 kan have rejst i forhold til gruppen, og ikke på de problemer, som skattereformen tilbage fra midten af 1980'erne måtte have efterladt, er det ikke helt rigtigt, for den måde, som skattereformen her er skruet sammen på, betyder faktisk, at det, der var et problem i skattereformen fra midten af 1980'erne, nemlig at man mistede overførselsretten imellem ægtefællerne, med det løsningsforslag, vi her har lagt frem, faktisk også vil blive løst. Så ud over de – kan vi sige – konkrete forbedringer, der ligger til den enkelte person, kan der også meget vel ligge en afledt virkning, så en ægtefælle kan få en lettelse.

Derfor må jeg sige, at summen af det regelsæt, som skattereform 1993 med virkning fra 1. januar 1994 efterlader gruppen af dagplejere, sikrer, at dagplejerne får en ordentlig og anstændig behandling. Det mener jeg også at de skal have, og det lovede vi i forbindelse med afgivelse af betænkningen tilbage i juni måned. Jeg husker, at hr. Jens Thoft var en lillebitte smule skeptisk over for, om vi nu kunne finde den rigtige løsning, som netop ikke skabte sammenstødsproblemer med arbejdsmarkedspolitikken. Det har vi gjort, og derfor mener jeg også, at den løsning, der ligger her, og som jeg har glædet mig over der har været så bred tilslutning til, sikrer, at dagplejerne får en god og ordentlig behandling.

[Skatteministeren]

Det sidste, jeg skal sige, er, at jeg noterede mig, at hr. Kim Behnke opfordrede til, at vi fik denne sag gjort færdig igennem et hurtigt udvalgsarbejde og vedtaget så hurtigt som muligt. Det er en opfordring, som jeg meget gerne vil tilslutte mig, og derfor håber jeg, at Folketingets Skatteudvalg meget hurtigt vil stille de spørgsmål, man måtte have. Vi vil bestræbe os på at besvare dem meget hurtigt, så vi kan få denne sag ekspederet af hensyn til de dagplejere, som får behov for at få ændret deres skattekort, så de får den rigtige lønudbetaling, får de forbedringer, som skattereformen bør efterlade dem, og som med dette lovforslag også rent faktisk vil vise sig på bundlinjen på deres lønseddel.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil gerne anerkende den tekniske løsning, man har valgt. Jeg erkender og er enig med ministeren i, at den også løser de samspilsproblemer, der er i forhold til arbejdsmarkedspolitikken.

Når jeg kritiserede, at forslaget ikke også tager højde for den forringelse, der skete med 1986-reformen, var det, jeg især tænkte på, og som jeg også forsøgte at belyse med et eksempel, den situation, at døgnplejeforældre fra 1986-reformen kom til at betale 6 pct.- og 12 pct.-skat af den mad, de putter i hovedet på ungerne. Det kunne man jo ikke drømme om, når det drejede sig om en tjener eller om en sygeplejerske. Men det var faktisk det, der kom til at ske for dagplejeforældrene. De modtog et tilskud som en del af deres løn til dækning af de omkostninger, der er forbundet med at have børnene. Det tilskud blev fuldt beskattet som personlig indkomst med både 6 pct.- og 12 pct.-skat, men det tilsvarende fradrag havde kun den laveste skatteværdi.

Det var lige præcis den situation, jeg kritiserede, og det ser jeg altså ikke at der er rettet op på. Men det skal være min eneste kritik af forslaget, som jeg i øvrigt støtter varmt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven m.v. (Afskrivning med dobbelte satser på nyanskaffede aktiver i erhvervszoner).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Peder Sass (S):**

Det lovforslag, vi i dag behandler, er en konsekvens af den tidligere regerings vedtagelse af lov om etablering af erhvervszoner. Da erhvervszoneordningen indeholder statsstøtte, skulle der forinden lovens ikrafttræden indhentes EF-Kommissionens accept af, at loven var forenelig med EF's statsstøtteregler.

Blandt de vilkår, som Kommissionen stillede for at godkende erhvervszoneordningen, indgår, at værdien af den samlede offentlige støtte til investeringer, der foretages, inden vedkommende erhvervszone er blevet oprettet, ikke for den enkelte virksomhed må overstige 50.000 ecu eller 390.000 kr. over en 3-årig periode. For at dette vilkår kunne opfyldes på den mindst bureaukratiske måde, er det lovforslag, som vi i dag behandler, udarbejdet således, at kun investeringer foretaget efter vedkommende erhvervszones oprettelse kan være omfattet af adgangen til afskrivninger med den dobbelte sats. Vi kan forstå, at der er enighed mellem forligspartierne om denne ændring.

I Socialdemokratiet er vi indstillet på at respektere forlig, der er indgået mellem de seks forligspartier om erhvervszonenloven, og vi støtter forslag til ændring af loven.

Det var regeringens agt, at dette forslag skulle have været forelagt Folketinget hurtigst muligt efter Kommissionens godkendelse, således